

Пътуване към други светове и среща с култури

**-Произведения от класическата корейска
литература**

проф.Чин Чекьо (университет Сонгюнгуан, Р.Корея

1. Среци с непознатия свят

(1) Стъпки към света – граждани на света, които търсят други цивилизации

(2) Пътуване в непознатия свят, пътешествия

2. Чосон през погледа на външни наблюдатели

3. Китай и отвъд Китай

(1) Голям прозорец към културата и знанията, Китай

(2) Хора от различни страни, които се срещат в Китай

4. Откриване на Япония, близка и далечна страна

1. Среци с непознатия свят

- В миналото срещите между Изтока и Запада се формират на Пътя на коприната, свързващ Индия, Китай и Централна Азия. По този път Изтокът и Западът обменят продукти, религия и култура. Пътят на коприната е мост, който свързва цивилизациите и поле за обмен. Корея, източната крайна точка на Пътя на коприната, търгува с други страни по този път. Така се създава <왕오천축국전 (往五天竺國傳)> на Хъччо (혜초).
- Монасите, които, подобно на Хъччо (慧超), минават през Китай и следват Пътя на коприната, са граждани на света, отправени се към непознати цивилизации. В културата от миналото и модерното време, когато водещи са китайските йероглифи, Китай се явява място за срещи с нови култури и път към различни световни култури. Пратениците 사행 (使行) изиграват роля за тези срещи.
- В ситуация, когато китайският и Китай са доминантни, както се случва с латинската култура, различните държави на Корейския полуостров винаги са имали отношения с Китай и са били повлияни от него. Да се признава Китай и да се реагира на китайските тенденции означава активно участие в световните тенденции.

- Друг път, по който различни държави, съществували на Корейския полуостров, се срещат с непознатия свят, е морето. Държавите, които са в центъра на световната история от ново време, са израснали главно на фона на океаните. В историята на древна Европа Гърция завладява персийската армия и става мощна сила в Средиземноморието, а през 3 в. пр. Хр. Рим завладява Средиземно море и изгражда голяма империя. След епохата на откритията Испания и Португалия също владеят морето и създават колонии отвъд морето. Западните империи се появяват в световната история, тъй като те доминират моретата и създават колонии предимно на Изток. По времето на прехода към новото време Япония също се възползва от морето, за да тръгне по пътя за изграждане на империя. Корейският полуостров, който е заобиколен от море от три страни, също има дълбока връзка с морето още от древни времена. Той се намира на пресечната точка на движение на морските култури. Древните корейски държави Когурьо, Пекче, Шила и Кая до 7 в. напредват към японския архипелаг. Кралица Хо от Карак е външна личност, която влиза в Корейския полуостров от морето.

- Отчитат се и неочаквани посещения от чужди лица. Това са предимно случаи, когато те пристигат на Корейския полуостров след като са се загубили. Загубването е нежелано пътуване до непознат свят. Записките за страната, в която някой е пристигнал след това изгубване, оказват голямо влияние върху взаимното разпознаване на държавите. Такъв е случаят с холандеца Хамел. След завръщането си в Холандия, Хамел прави Чосон известен на Запад, Неговата книга <Пътешествията на Хамел> оказват голямо влияние върху възприемането на западниците за Чосон..
- Когато Корейският полуостров превзема океана, той придобива власт и има активен обмен с чужди култури. Такъв е случаят с генерал Чанг Пого (張保臯, 9 в.) от династия Шила, а по време на Корьо (高麗) западната култура преминава в страната и западници често посещават Кесон, столицата на Корьо. Но по време на Чосон, страната, заедно с китайските династии Мин и Цин, прилагат политика на блокиране на морските пътища и пренебрегват морето. В резултат на това Чосон остава встрани от влиянието на западните сили от морето и в крайна сметка губи своя суверенитет.

(1) Стъпки към света – граждани на света в търсене на нови цивилизации

- Хъечо (혜초(慧超, 704~787) написва 『왕오천축국전(往五天竺國傳)』, което е пътепис за пътуване по света. Това е един от най-старите пътеписи, който описва западната и арабската култура. Хъечо пътува до будистки и мюсюлмански арабски страни. Пътеписът му се споменава днес в Сирия и Турция.
- Книгата му за малките държави, които посещава, са днешните арабски държави. Хъечо поема по стария път за Индия да стигне до Буда и стига до арабските държави, които са нова цивилизация. Хъечо подробно описва техните имена, политически отношения и тогавашното им положение, както и военната им мощ. Разказва за продуктите им и специфични обичаи, без да ги осъжда.
- Това, на което Хъечо обръща внимание, са продуктите и обичаите, които не се срещат в Тански Китай и в Шила. Хъечо е първият, който нарича Арабския свят Тешик (Голяма истина, 大寔, Голяма трапеза 大食). Тъй като Хъечо ярко описва Индия и Централна Азия през 8 в, неговата творба е монументална с културно значение. Още нещо, това е важно произведение в историята на обмена между цивилизациите на Изтока и Запада и е литература за пътуване по света, тъй като свързва културата на страните под китайска опека и ислямската култура. В това отношение Хъечо е първият кореец гражданин на света и пионер в създаването на нова цивилизация..

- Още един човек, тръгнал да търси други цивилизации, е Ко Сонджи (高仙芝, от 8 век), генерал от династия Тан с когурьоски произход. Той тръгва на експедиция и става познат като царя на Пътя на коприната. Въпреки че не получава вниманието на родната си история, той става известен дори на Запад, описван е като „божеството пазител на западните региони“ в китайската история и като „краля на китайските планини“ в арабските източници. По пътя на коприната той достига до Такламакан, „пустиня без връщане“, която е 1,5 пъти по-голяма от Корейския полуостров, „Памирското плато“, наречено покривът на света, „Долината Уахан“, за която се казва, че е най-красивата в Централна Азия, и връх Даркот в Хималайските планини Хиндукуш.
- Хъччо отива на пътешествие, за да открие истината, а Ко Сонджи среща други цивилизации с мисията да ги покори. С цел изграждане на Великата династия Тан той прекосява Памирското плато пет пъти и се отличава на бойното поле. Въпреки че Ко Сонджи е военен, той също е гражданин на света, потеглил към други култури.
- Експедицията на Ко Сонджи има решаващ принос за установяването на нов световен ред, в който империята Тан и Ислямската империя съжителстват през Памирското плато, и е също така значима с това, че излага биографии в разказа за пътешествие на запад.

(2) Пътувания, случайни скитания до непознати светове

- Корабокрушение е лутането из морето заради вятър и вълни. При корабокрушения в повечето случаи се пада и умира във водата и само в редки случаи се оцелява. Има примери за посещение на непознати светове заради корабокрушение, като тогава преживяването е от по-различен вид. Случките по това време се наричат Записки на пътешествия '표류기(漂流記)' или '표해록(漂海錄)'. Пример за това е Пътешествието на Хамел 『하멜표류기』. Този вид пътувания, за разлика от само чутото, богато описват езика и обичаите в непознатите земи. Те предават културата на своята страна в тази, която са посетили и обратно и играят решаваща роля във взаимното разпознаване и комуникация с другия в модерната цивилизация..
- Династията Чосон налага забрана за морските пътувания, с изключение на посещението на острови и пътуванията на пратеници. През Средновековието има много случаи на неволно пристигнали чужденци, предимно на остров Чеджу. Многократно чуждестранни кораби и хора случайно достигат до бреговете на Чеджу, често и чосонци, потеглили към Чеджу, започват да се лутат към непознати земи. Такъв е случаят с Чое Бу (崔溥, 1454~1504). Пътеписът, оставен от неговото неочаквано пътуване, е 『표해록』, който е представителен корейски пътепис. Творбата му е рядък запис за пътуване в Китай, за всичко чуто и видяно там.

- Пътуването на Чое Бу е как той стига до Канам в Китай и как се връща и изминава общо 3,200km. Много редки са случаите някой да посети района Канам, който е най-богатият в културно отношение икономически център и след това да стигне до Шанхай. Чое Бу стига до Канам, който е културен център по време на династията Сун в Китай, а по времето на минската династия е място на активна международна търговия.
- В 『표해록』 от Чое Бу се описва забързания живот в Канам в Китай такъв какъвто е, според видяното и чуто. Той подробно описва стоките на различни страни и какво се търгува и как извършват търговия хората от Япония, Тайван, Малайзия и местните. Той описва как местните продукти се транспортират до Пекин през реки и канали, както и развитието на хуманитарните науки и географията на династията Мин.
- Това е по времето когато династия Чосон изпраща пратеници само по сушата и е забранила морските пътища. Династия Мин също е забранила морските пътувания и е затворила морското си пространство за Чосон, затова и корейците не знаят нищо за движението на страните отвъд морето, нито имат обмен с тях. Активното движение по море от времето на Шила и Корьо е забранено през Чосон.

- Чое Бу се фокусира върху видяното за морската търговия и как реките могат да се използват като транспорт, както и знанието за морето. Той пътува във вътрешността на мински Китай, който е източноазиатски културен център, нещо, много трудно за кореец да направи тогава, и зорко наблюдава вътрешното движение в страната.
- Книгата на Чое Бу 『표해록』 е написана като доклад до кралския двор, но през епохата Едо стига до Япония, там се разпечатва и масово се разпространява. През 1796 г. книгата е преведена в Япония под името 『당토행정기(唐土行程記)』 .
- Това е време, когато Япония не комуникира с Китай и няма дипломатически отношения, затова интелектуалците от шогуната Едо използват тези книги като начин косвено да научат за Китай и по какъв начин интелектуалците от Чосон гледат на Китай. Японските интелектуалци от периода Едо преоткриват 표해록 от Чое Бу и затова вместо в Чосон, книгата се разпространява повече в Япония и е призната за значима в историята на културния обмен. Японските издатели публикуват преработено издание и масово го разпространяват под името 『통속표해록』 .

2. Чосон, погледнат от външни лица 이방인(異邦人)

Единственият начин за корейци от преди съвременния период да се срещнат със Запада, е като се отклонят случайно от бреговете на Чосон. Същото се случва и когато западняците се срещат с Чосон. Около 17 век Западът стига до Макао или Нагасаки, Япония за международна търговия.

Типичен пример са корабите на холандската източноиндийска компания.

Корабите на East India Company, които търгуват в Югоизточна Азия, включително Китай и Япония, често срещат буря по пътя си и се понасят към непознатия свят. Отклоняването от нормалния път означава пътуване до неизвестното, нежелано и безрадостно пътуване. Хамел, холандец, който среща буря на път за Нагасаки, Япония и достига до остров Чеджу, е един от тях.

През 1653 г. 36 души на борда на Sperwer, търговски кораб, принадлежащ на холандската източноиндийска компания, срещат тайфун на път за Нагасаки и доплават до брега на остров Чеджу. Сред тях е Хендрик Хамел (?-1692), секретар на кораба. Хамел успява да избяга след 13 години и написва доклад, за да поиска просрочени заплати по време на периода на задържане. Записът за това пътуване в Чосон е в съответствие с документния формат на Холандската източноиндийска компания и е именно книгата **하멜표류기**.

- Хамел не е първият холандец, стигнал до Чосон през 17 в. Преди него е Пак Йон [Weltevree]. Преди Хамел той се лута из морето, стига до Чеджу, където се натурализира. Когато Хамел корабокрушира на Чеджу, той е много изненадан, че при разпитите му превежда Пак Йон, облечен в официална роба.
- Пак Йон по това време е разпределен от правителството на Чосон в учебния център (мястото за производство на оръжия), за да могат да се научат как се прави и управлява топ, донесен от династията Мин. Също така, по време на нападението на цинската династия над Чосон през 1636 г., Пак Йон участва в битката на страната на Чосон. Причината, поради която правителството на Чосон задържа Хамел и не го връща в Холандия, е за да научи от него повече за западната култура.
- Особено крал Хьоджон (孝宗) има по-специално отношение към Хамел, който знае как се прави топ, като го използва за нападения на север срещу династия Цин. Хамел обаче иска да се върне в родината си, страдайки от това нежелано за него пътуване до непознатия свят. Животът му в Чосон е пътешествие без обещание за завръщане, но той успява да опита културата на Чосон по различни начини и да се срещне с много корейци и обичаи. След завръщането си от Корея, Хамел улавя обществото на Чосон и живота на корейците сравнително точно в записите, които пише, тъй като описва различни неща, които е видял, чул и преживял.

- След като Хамел се връща, публикува през 1668 г. на холански в Нотердам историята си Пътешествието на Хамел 『하멜표류기』. Впоследствие книгата е преведена на английски, френски и немски и има решаваща роля за запознаването на западниците с Чосон. Това е първата крачка на Запада към Чосон и се превръща в бест селър, който запознава света с тази далечна страна.
- Раздялата между Чосон и Хамел е тъжна. Чосонците не използват пътуването на Хамел, за да се запознаят активно със западните стоки или наука. Не се стараят да научат повече за западното знание или да получат повече информация. Хамел е затворен за 13 г. в страната, но корейците не се стараят да приемат чуждата напреднала култура и да се развият, което всъщност показва колко изостанало е възприемането на света от чосонските интелектуалци.
- Вместо Чосон да накара Хамел подробно да опише различна информация и да изложи знанието си за Запада, Хамел дава достатъчна информация като количество и качество за разбирането на Чосон.

- През 17 в. Чосон нито отдава значимост на морето, нито обръща внимание на различните новини за Запада, които идват отвъд морето и не се фокусира върху чуждата напреднала култура. Това положение продължава до 19 в.
- За разлика от Чосон, Япония завършва реформите Мейджи, призовава за цивилизация и просвещение, отваря страната и променя своята система. Реформите Мейджи в Япония и отварянето на страната не са провокирани само от чужд натиск. Те от рано възприемат някои нови технологии от Португалия, а впоследствие и ‘난학(蘭學 : наука, възприета от Холандия)’, не затварят пристанищата си и внимателно се вслушват в информацията за Запада.
- Фактът, че чосонските интелектуалци не възприемат активно непознатия свят отвъд морето, е техният голям провал. Част от интелектуалците се отварят за знание за морето, но не успяват да го конкретизират, използвайки морето. Резултатът е, че през 19 в., когато западът напредва, Чосон не успява да разпознае тенденциите или да има силата да им се противопостави.

3. Китай и отвъд него

- Предмодерният свят се фокусира върху една доминантна култура, а всеки регион има своя култура и е един малък свят, малка вселена. Източноазиатската китайска култура е една от тях, като латинската култура, ислямската култура и будистката култура.
- Китайската култура е микрокосмос и малък свят, в който се формира китайскоцентричен ред. Корея, която принадлежи към тази китайска култура, е неразривно свързана с Китай. Предмодерните корейски интелектуалци възприемат света чрез Китай, възприемат съществуването на другите през призмата на Китай или надникват отвъд през прозореца Китай.

(1) Китай, голям прозорец към културата и знанието

- Има два начина, по които страните на Корейския полуостров, се срещат с Китай: конфронтация и сътрудничество. Конфликтът е под формата на агресия, а сътрудничеството - под формата на междусъседски взаимоотношения. В историята има голям брой външни племена, които живеят около Китай. Те нахлуват в страната и след като установят своя държава, мобилизират сили и нахлуват на Корейския полуостров.
- В процеса на конфронтация и сътрудничество с Китай, корейските интелектуалци виждат и приемат нови знания и култура от Китай, а също така предават информация за собствените си знания. По това време интелектуалците често разглеждат Китай като прозорец за приемане на нови култури. Това се отнася и за династиите Мин и Цин. През 17 в. Пекин, столицата на империята Цин, е пространство на напреднала култура, където съжителстват различни култури и се създават и обменят нови знания и информация. Така се ражда т.нар. Северно знание, което цели приемането на напредналата цивилизация от династия Цин.
- Същността на Пукхак (северно знание) е, че династията Цин не е обект на набези на север, а обект, който трябва да бъде изучен. След като интелектуалците от Чосон посещават Пекин, столицата на световната империя, те са изумени от напредналата култура на манджурската династия Цин, която са смятали за варварска. По това време Чосон смята, че продължава автентичната китайска култура, че манджурите са варвари без култура и пренебрегва династията Цин.

- Това синоцентрично съзнание, че Корея продължава автентичността на китайската култура, в крайна сметка се оказва напразно, пречи да се наблюдава развитието на света и да се погледне обективно на чосонската действителност. Школите, които се опитват да превъзмогнат това, са школата Шилхак и школата Пукхак.
- Школата Пукхак веднага премахва тези проблеми, като предлага да се приеме учението и да се изучи напредничавата култура на династия Цин. Пукхак се формира от пратеници (燕行, гостуващи пратеници в Пекин, столицата на династията Цин). Пратениците са външно дипломати под системата за почит в династия Цин, но от друга страна са и средството да се анализира ситуацията в Цин и да се погледне отвъд прозореца към световните империи. Те също така спомагат да се получат знания и информация за по-широкия непознат свят в ситуация, в която океанът е затворен, и да влязат в контакт със западници и западни култури, които непрекъснато посещават династията.
- Пак Чиуон (朴趾源, Йонам (燕巖)), споменава в 『열하일기(熱河日記)』, че целта на пратениците е да надникнат в потока на световния ред заедно с вътрешните тенденции около династия Цин. Споменаването от Йонам е и опит да се разчете вътрешният свят на Китай и актуалните тенденции в световната история през прозореца Китай.

(2) Чужденци, срещнати в Китай

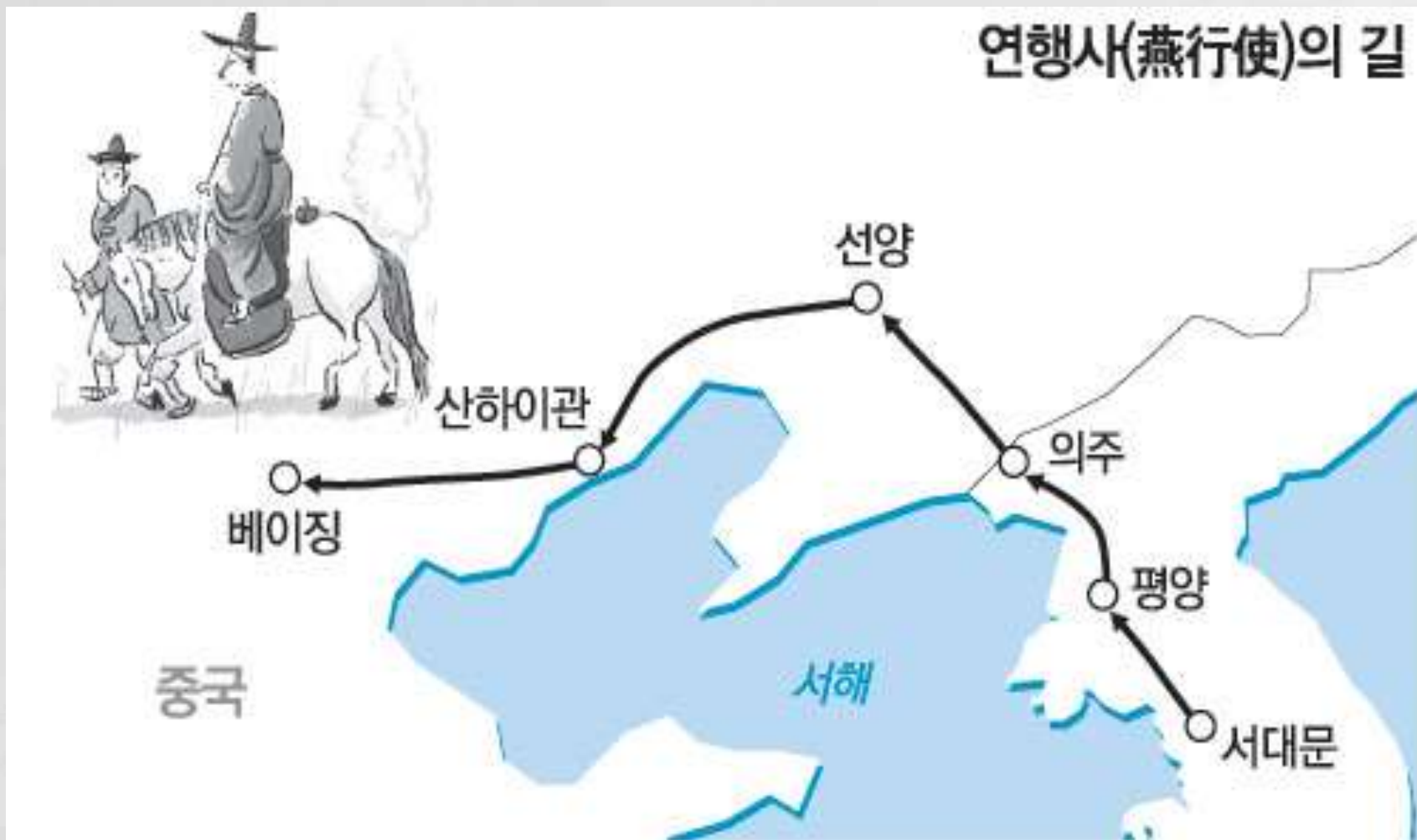
- Има случаи на чужденци, които пребивават на Корейския полуостров. В книгата <태종실록> се споменава: “Сарацинът (Хухуесамун(回回沙門) Тоно(都老) дойде със съпругата и децата си и тъй като искаше да живее в Чосон, му дадохме къща.” Навлизат и хора с ислямска култура, които се натурализират и стават посланици на културата си, но това са редки случаи. Най-често срещата със западници и чужди култури става през прозореца Китай. Това се случва и по време на династия Юан (元). Срещите и обмена на информация и знания за чужденците се осъществява в Пекин от пратениците интелектуалци, които съпътстват дипломатическите мисии.
- Ю Тъккон 유득공(柳得恭, 1749~1807), по време на мисия, среща едни такива сарацини (회회인(回回人)) и осъществява обмен. Ю Тъккон пътува до Пекин през 1790г., когато династията Цин чрез военни набези е разширила максимално територията си. Цинската династия има размерите на империя по производствен обем и търговия. Ю, който участва в мисията, вижда не само просперитета на Китай, но и интелектуалци от съседни страни, дошли като пратеници, западни мисионери и чуждестранни мисии. Той се среща и общува с тях. Има много такива случаи, когато от втората половина на династия Чосон интелектуалци, включени в състава на мисиите, се срещат и общуват с хора от Монголия, Тайван, Анам (安南, днешен Виетнам) и пратеници от страни, които са извън обсега на китайската култура. Срещата на Ю Тъккон с пратеници от чужди страни е само един пример за това.

- Това, което изненадва Ю Тъккон е, че докато разговаря с чуждестранни пратеници разбира, че техният цар говори много добре на китайски, монголски и манджурски. Научаването на чужд език е отправна точка за взаимно общуване и културен обмен. Това кара Ю да започне да твърди, че за да има обмен с други региони, трябва да се научи съответния език. Именно заради това свое схващане той проявява интерес към представителите на Манджурия, Монголия, сарацинци, Аннам (安南:Виетнам), Намчан (南掌:Лаос), Мьончон (緬甸: Мианмар), Тайван, Япония, Нагасаки, Англия и Нидерландия.
- След император Канси 강희제(康熙帝) династия Цин покровителства западните мисионери и има активен интерес към западните култура и научни постижения. Мисионерите разпространяват западната култура в Китай и с одобрението на императора изграждат католически храмове.
- В католическите катедрали чосонските представители лесно се срещат със западната култура. Това са едни от местата, които пратениците от Чосон задължително посещават, когато са в Пекин. Такива катедрали има на четири места в столицата, в източната, западната, северната и южната част. В храмовете пратениците са виждали западни предмети, срещали са мисионери, чували са за западни стоки и са извършвали обмен със Запада.

- Пак Чиун (朴趾源, 1737~1805) в произведението си 『열하일기』 описва посещението си в католически храм. Част от интелектуалците се запознават със западните наука и технологии и имат засилен интерес към западната култура и се опитват да заимстват от чуждите научни постижения. Посредством династия Цин пратениците разбират западната култура, която се намира отвъд морето.
- Хон Тейон има по-засилен интерес към Матео Ричи [利瑪竇, 1552~1610), който е успешен в натурализирането на западната култура в Китай. Матео Ричи е йезуитски мисионер от Италия, както и учен с много добри познания в сферата на хуманитарните науки, езикознание, астрономия, география, математика, наука, изкуство и други области. Той представя различни видове карти, календар и глобус. Повече от мисионер, той е радетел за откриването на културите на Западна Европа и на другите азиатски държави, активното им възприемане и разпространение в Китай. Той научава китайски писмено и говоримо, изучава Четирите научни трактата и Трите доктринални книги и разбира какви са принципите на ученето в чужбина. Той влага всичките си усилия в това да представи Китай на Европа и затова превежда на латински четирите научни трактата. От тази гледна точка, Матео Ричи се явява гражданин на света, който обединява източните и западните култури. Именно това привлича интереса на интелектуалеца Хон Тейон от втората половина на Чосон.

<Пътувания между Чосон и Цински Китай>

연행사(燕行使)의 길

【‘연행도’, картина № 9, ‘Налози’. Пратеници и техните спътници, които отиват в Пекин да платят налозите си. В долната дясна част са пратениците от Чосон.】

【Пратеници ‘연행도(燕行圖)’ картина №14, Вратата 조양문(朝陽門)】

4. Близка, но далечна държава, откриването на Япония

- Китайската култура на континента е изиграла голяма роля в установяването и развитието на древната корейска култура, а хората, отишли в Япония от Китай през Корея по море, т.нар. **도래인(渡來人)**, изиграват решаваща роля в установяването и развитието на японската древна култура. Япония също обогатява собствената си култура чрез този взаимен обмен между страните от Източна Азия.
- Дори след създаването на собствени държави в миналото, Корейският полуостров и Японският архипелаг продължават да имат обмен. Държавата Палхе взаимодейства с японците, а Корьо, заедно с Юан, се впускат в завладяването на Япония. Обратно, по време на манджурската война, Япония напада Корейския полуостров. Погледнато исторически, Корея и Япония са както в близки, така и в далечни взаимоотношения. Обменът между двете страни е предимно на база на официални дипломатически отношения.
- Примери за такива срещи са отиването на пратеници в Япония (**朝鮮通信使**), както и на японски царедворци, изпратен от шогуната Едо. Тези дипломатически делегации служат като символ на добросъседство и приятелство, насочено към изграждането на мост между двете страни, те са били прозореца за взаимовръзка. Дори след създаването на шогуната Едо, Чосонските пратеници са ценени повече от Япония, отколкото от Чосон.

- Чосонски пратеници започват да пътуват за Япония през 1607г. и за 200 години отиват общо 12 пъти. Участниците са интелектуалци, добре запознати с литература и изкуство. Японските интелектуалци усилено се стараят да осъществят културен обмен с тях. В този процес чосонските пратеници играят роля на културни мисии. Когато те са отсядали някъде, японските интелектуалци са се опитвали да обсъждат поезия, да оценяват писмени текстове и да получат разяснение за книгите, които корейците са написали. Така обменът с пратениците е бил начин за придобиване на знания и информация и възможност за разпознаване на научните и литературните таланти.
- Разходите, използвани от шогуната Едо за настаняването на корейските пратеници, са се равнявали на 3-12% от селкостопанската продукция. Където и да са отивали пратениците, са се струпвали тълпи от хора да ги видят, било е като лудост. Пратениците са били път за културен обмен и разпространение на корейската култура.
- Само че чосонските интелектуалци, обхванати от мисълта, че превъзхождат Япония, рядко наблюдават детайлно вътрешната ситуация. Вместо да се вгледат в истинския образ на Япония, те подценяват страната и нейната култура.

- В мисия Къеми 계미통신사(癸未通信使, 1763) участва Уон Чунко 원중거(元重擧, 1719 ~ 1790). Той детайлно описва силните и слабите страни на японците, характера им, начина, по който се справят с нещата, техните отношения към нещата, тяхното усърдие, любовта им към новото и странното, спазването на правила, храната и облеклото, дори и технологиите им.
- Неговите бележки за тогавашна Япония и японци, не се различават много от съвременния облик на страната. От втората половина на Чосон страната получава не малко информация и знание за Запада чрез Япония. Запознава се с предмети като будилник, телескоп, очила и др. Лицата, участвали в мисиите, си купуват или получават в подарък такива предмети, придобиват знания чрез японски книги. По него време пътят за получаване на информация за Запада е бил през Китай, но и в Япония често е имало досег до такава информация.
- И Токму (李德懋, 1741~1793) пише 『청령국지(蜻蛉國志)』, който е общ наръчник за Япония. В книгата си той описва как Холандия ползва за търговска база Джакарта и търгува с 36 страни, как взима сувенири от югоизточна Азия и ги препродава в Япония и така извършва посредническа търговия, размера на търговския обмен, стоките, които се търгуват в Япония, както и че Холандия търгува с Япония в Нагасаки на изкуствения остров Течима и как пътува до Едо веднъж годишно.

- От втората половина на Чосон на корейските интелектуалци им липсва баланс в погледа към западните стоки и японската идентичност. Това е и причината за Имджинската война, корейците подценяват японската култура. Всъщност проблемът е, че когато корейски делегации са отивали в Япония, не са гледали обективно на своята съседка.
- Чосонските делегации, обзети от мисълта, че тяхната култура е превъзхождаща, смятат, че няма постижение на цивилизацията, което да се заимства от Япония и често го презират или отхвърлят. Така чосонските интелектуалци не съумяват да погледнат правилно на напредничавата култура или технологии, на практичността на японците.
- Никой не е предполагал, че впоследствие повърхностното възприемане на Япония и неточните записки могат да струват толкова много на Корея. Това се случва, защото управляващата класа е обзета от чувство на идеологическо превъзходство, безразличие към другите и културите на други страни, нечувствително възприемане към промените в ситуацията извън своята държава, закостенял начин на мислене и перспектива.

<Пътувания между Чосон и Японското феодално управление>

<Процесия на чосонска делегация (съхранява се в английски музей)>

【Процесия на чосонска делегация, нарисувана от японското управление】

【Чосонската делегация, след като се е срещнала с двора, минава през Нихонбаши и се отправя към мястото за нощувка. 】

